Антоніо Мачадо

Смерть пораненої дитини

Перекладач: Д. Павличко

Знов ніч... пошерхли спалені уста,
гарячка гатить молотом у скроні
дитини. — Мамо, пташка золота,
метелики рожеві і червоні!

— Спи, синку мій... Засни бодай на мить... —
А рученьки немов кричать: спасіте! —
Скажи ж мені, хто може остудить
тебе, моєї крові ясний цвіте?!

Надворі тихо мерехтять зірки,
біліє, наче купол, місяць молод,
невидимі гуркочуть літаки.

— Моєї крові ти квітучий солод...
Чи спиш?.. — лякливо дзеленчать шибки.
— О холод, холод, холод, холод, холод!